

Скорбота в Німеччині

Як і скрізь у світі, в Німеччині існують різні традиції висловлювати горе, коли померла близька вам людина. Це також стосується того, як ви реагуєте на горе людей і висловлюєте свої співчуття. Смуток про втрату близької людини висловлюється у плачі, носінні чорного одягу та символіки, як-от фото померлого з чорною стрічкою. Особисте горе зазвичай переживається тихо, а не на публіку.

©rawpixel, 123rf.de

У разі загибелі осіб, які мають суспільне значення або ж після важких катастроф офіційні прапори приспущені на громадських будівлях – це вираження громадського горя.

Вшанування покійного

Щоб висловити своє співчуття близьким покійного, можна використовувати вирази *Mein herzliches Beileid* («Мої сердечні співчуття»). В Німеччині часто надсилають спеціальні листівки призначені для висловлення співчуття або навіть гроші, щоб допомогти оплатити похорон, який зазвичай дуже дорогий у Німеччині.

На самому похованні на могилу кладуть вінки з квітів та використовують свічки (лампадки). У Німеччині все більше людей кремують і ховають в спеціальній урні, тому що невелика могила на кладовищі не така дорога і потребує менше догляду.

На похороні померлого вшановує запрошена людина, священник, пастор або хтось з рідних. В Німеччині є звичай щоб ніхто не говорив щось негативне про померлого. Під час і після похорону життя померлих часто описують коротко або те, що хочуть сказати родичі та друзі. У більшості випадків сім'я та друзі сидять разом за простою їжею та витрачають трохи часу для згадування життя дорогої людини, яка відійшла у вічність. У німецькій мові ці поминки іноді називають (*Leichenschmaus*).

Окрім традиційних християнських похоронів із пастором (священником) у церкві, збільшується кількість суто світських поховань з доповідачем (запрошеною особою, яка керує всім процесом) і без посилання на християнську віру. Це відбувається якщо покійний та його родина не належали до жодної церкви.

Християнська перспектива

Християни, які мають особисті стосунки з Ісусом знають, що після смерті вони проведуть вічність з Богом. Через воскресіння до вічного життя – смерть не має останнього слова. Ось чому поховання людей, які жили з Ісусом часто сповнені впевненості, що померлий знаходиться в найкращому місці і кожен побачить їх знову, коли будемо з Ісусом. Це впевнення походить від віруючих християн, які чули такі слова Ісуса: «Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерті в життя» (Івана 5:24). Через свою смерть і воскресіння Ісус взяв на себе провину за нас (за наші погані вчинки) і таким чином відкрив шлях до Бога. (Більш детальне пояснення потрібно дивитись: Великдень – велике свято в Німеччині). З цієї причини пісні віруючі християни співали на похоронах сповнені надії, а інколи люди, які приходять на церемонію не вдягають чорний одяг, щоб не надавати горю занадто багато символічного значення.

©kevin karden, 123rf.de

Без цієї живої християнської надії похорони в Німеччині не можуть передати втіху для присутніх – незалежно від того, чи відбуваються вони в церкві чи на кладовищі. Протягом вашого життя має значення, щоб ви запитували себе, де ви проведете вічність?